

[Alfred Bøgh.]

Vedrørende det af det ærede medlem hr. Poul Møller fremsdragne spørgsmål er mit parti af den opfattelse, at bestemmelsen i § 26, stk. 3, ikke betyder, at tvivlsspørgsmål ikke kan prøves ved domstolene.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme for lovforslaget i den udformning, det nu har fået. Vi anser det for et meget stort fremskridt navnlig på det administrative område. Jeg vil gøre den tilføjelse, at jeg stadig er af den opfattelse, at de afgifter, vi tager på disse områder, er meget, meget høje, og det er kun i kraft af den økonomiske situation, vi befinder os i i øjeblikket, at vi stemmer for disse afgifter.

Angående det spørgsmål, det ærede medlem hr. Poul Møller har rejst, anser jeg det i hvert tilfælde for givet, at bestemmelsen om nævnet i henhold til § 26 er en meget stor fordel ved lovens administration. Det er to jurister og en særlig sagkyndig, der skal sidde i nævnet. Skulle det vise sig ved nærmere prøvelse, at det ærede medlem hr. Poul Møllers ønske om at lade § 26, stk. 3, udgå er berettiget, er det klart, at vi ikke vil have noget imod denne ændring, men vi anser den for fuldkommen upåkrævet.

Fuglsang: Dette lovforslag betyder, at et skattebeløb overføres fra een gruppe til en anden, men det betyder i virkeligheden ingen nedsættelse af det samlede provenu, og derfor vil vi undlade at stemme for lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke dem, der har anbefalet at stemme for lovforslaget. Takken gælder særlig det ærede medlem hr. Tholstrup, der trods forkastelsen af de af det ærede medlem stillede ændringsforslag også anbefaler at stemme for forslaget.

Vedrørende de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde angående § 26, kan jeg udtale, at såvidt jeg kan skønne, er der ikke tale om, at dette nævn kan kaldes en forvaltningsdomstol, og hvis det ikke er tilfældet, mener jeg ikke, at de ændringer, der er sket ved den nye grundlov, har nogen relevans til dette spørgsmål. Jeg synes ikke, man kan sige, at bestemmelsen i § 26, stk. 3, er i strid

med grundlovens bestemmelse om, at domstolene kan påkende spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Jeg er iøvrigt som jeg har sagt i udvalget, meget villig til at tage hele spørgsmålet op til overvejelse.

Poul Møller: Den højtærede minister har den opfattelse, at nævnet ikke er nogen forvaltningsdomstol. Det er vel i og for sig et fortolkningsspørgsmål, hvad der menes med „forvaltningsdomstol“. Men skulle nævnet ikke være en forvaltningsdomstol, må det efter min opfattelse falde ind under § 63, stk. 1, hvori det hedder:

„Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser“.

Nævnet er en del af øvrighedsmyndigheden, hvis det ikke er en forvaltningsdomstol. Der gives ikke nogen tredje mulighed. Er det en forvaltningsdomstol, er det ikke en øvrighedsmyndighed; men er det ikke en forvaltningsdomstol, er det en øvrighedsmyndighed, og så må nævnets afgørelser også kunne indbringes for de almindelige domstole; thi selvom lovgivningsmagten fastslår, at nævnets afgørelser skal være endelige, går grundloven forud for loven.

Finansministeren (Kampmann): Det er naturligvis rigtigt, at hvis dette nævn i sine afgørelser går ud over grænserne for sit myndighedsområde, må dette spørgsmål kunne påkendes ved domstolene, som må afgøre, om det har været tilfældet.

Tholstrup: Da der tilsyneladende er en del uklarhed med hensyn til dette spørgsmål, og da jeg ikke har været medlem af udvalget, har jeg ikke haft lejlighed at se på disse ting, og jeg vil derfor foreslå, at man venter med den endelige afstemning, til en afklaring har fundet sted. Jeg beder derfor om, at tredje behandling bliver afbrudt.

Formanden: Jeg betragter det ærede medlem hr. Tholstrups forslag som gående ud på, at behandlingen afbrydes, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Der stemmes da om dette forslag.

Det af *Tholstrup* stillede forslag *forkastedes* med 121 stemmer mod 10.